

Til § 18.

De til lovens gennemførelse fornødne midler af statskassen foreslås i *stk. 1 og 2* bevilget på de årlige finanslove.

Efter § 8 i lov af 29. marts 1867 fordeles udgifterne ved sandflugtens dæmpning i de vestjyske amter således:

Den pågældende kommune udreder forskudsvis alle udgifter og får heraf refunderet af statskassen $\frac{1}{2}$ af overslagets udgifter og af amtsfonden $\frac{1}{6}$ ligeledes af overslagets udgifter. Af resten af udgifterne, der kan være større eller mindre end overslagsbeløbet, pålignes halvdelen ejerne af sandflugtsstrækningerne efter disses areal, medens den resterende halvdel afholdes af kommunekassen. Det bemærkes, at kommunerne i vidt omfang har undladt at opkræve lodsejernes andel efter § 8 i lov af 29. marts 1867, således at denne del af udgiften er afholdt over kommunens almindelige regnskab.

For så vidt angår de efter § 1 i lov af 11. maj 1935 fredede arealer, der omfatter ca. $\frac{2}{3}$ af de på Vestkysten værende fredede sandflugtsstrækninger, er fordelingen dog ændret ved § 2 i nævnte lov, idet statskassen afholder $\frac{2}{3}$, amtsfonden $\frac{1}{6}$ og vedkommende kommune $\frac{1}{6}$ af udgifterne, således at statskassen — bortset fra eventuelle mer- eller mindreudgifter i forhold til overslaget — har overtaget den del af udgifterne, der efter bestemmelsen i lov af 29. marts 1867 skulle pålignes ejerne af sandflugtsstrækninger.

Ved *stk. 2* foreslås den i § 2 i lov af 11. maj 1935 fastsatte fordeling af udgifterne mellem statskassen, vedkommende amtsfond og kommunen anvendt på udgifter på samtlige fredede arealer, bortset fra de staten, d. v. s. særligt de landbrugsministeriet (klitdirektoratet), forsvarsministeriet og ministeriet for offentlige arbejder (vandbygningsvæsenet) tilhørende arealer, hvor staten som hidtil bør afholde samtlige udgifter ved dæmpningen, jfr. § 2, *stk. 2*, i lov af 11. maj 1935.

Stk. 3 opretholder den ved § 13 i lov af 29. marts 1867 fastsatte regel, hvorefter amtsfonden udenfor Vestkyst-amterne overtager den del af udgifterne, der efter nævnte lovs § 8 i de vestjyske amter afholdes af statskassen. Det foreslås dog, at amtsfonden, mod hidtil kommunerne, skal udrede de nødvendige beløb forskudsvis, og refusionsbeløbene foreslås refunderet efter de faktiske udgifter og ikke efter overslagssummerne, ligesom det også foreslås, at udligning på sandflugtsstrækningernes ejere af halvdelen af kommunernes tilsvær bortfalder. Det forudsættes herved, at landbrugsministeriet i særlige tilfælde med godkendelse af bevillingsmyndighederne kan yde tilskud til amter, for hvilke udgifterne til sandflugtens dæmp-

ning måtte blive ekstraordinært store og ikke modsvares af indtægter, hidrørende fra f. eks. hugst eller parkeringsafgifter o. lign. fra de amtet tilhørende, som sandflugtsstrækninger erhvervede arealer; men da der ikke i praksis har vist sig behov for at benytte den herom gældende regel i § 14, sidste *stk.*, i lov af 29. marts 1867, har man ikke fundet anledning til at optage en særlig bestemmelse herom i lovforslaget.

Til § 19.

Efter § 17 i lov af 29. marts 1867, hvis sidste punktum er ændret ved § 3, jfr. § 5, i lov af 11. maj 1935, kan der pålægges bødestraf for fjernelse af træer eller planter, som tjener til sandflugtens dæmpning, samt for overtrædelse af forbudet mod byggeri, kampering og anbringelse af hegn m. v., i hvilke tilfælde de ulovligt anbragte indretninger kan forlanges fjernet under anvendelse af tvangsbøder.

Reglerne om straf for uberettiget færdsel i fredede klitter efter § 18 i lov af 29. marts 1867 er ophævet ved lov nr. 107 af 31. marts 1953 om mark- og vejfred, jfr. bemærkningerne foran til § 6, *stk. 2*.

Ifølge § 10 i lov af 29. marts 1867 straffes undladelse af anmeldelse af nyopstået sandflugt i en kommune, hvor sandflugtskommissionen ikke tidligere har været i virksomhed, ligeledes med bøde.

Disse regler foreslås dels opretholdt og for så vidt angår reglerne om straf for uberettiget færdsel på ny indført i sandflugtslovgivningen, idet overtrædelse af samtlige forbudsbestemmelser i §§ 5-6 og § 15 samt forbud meddelt i medfør af § 6, *stk. 2 eller 3*, og undladelse af at efterkomme påbud i henhold til § 6, *stk. 4*, eller pålæg om indskrænkninger i brugen af et areal efter § 7, *stk. 1*, foreslås inddraget under straffebestemmelsen. Man har dog ikke fundet det nødvendigt at give hjemmel for anvendelse af tvangsbøder, medens der udtrykkeligt er anført straffehjemmel for forsætlig fjernelse eller beskadigelse af fredningsmærker, idet der i praksis er forekommet tvivl om anvendelse af straffelovens § 179 på fjernelse af fredningsmærker.

Til § 20.

Ved denne bestemmelse foreslås bl. a. hele den tidligere lovgivning om sandflugt og tilplantning af klitter m. v. ophævet.

Efter at jagtretten på de fredede strækninger, således som allerede sket for de efter lov af 11. maj 1935 fredede arealer, som helhed foreslås overladt grundejerne, foreslås endvidere § 1, *stk. 4, 2. pkt.*, i jagtloven ophævet. Da reglerne om straf for uberettiget færdsel i fredklit på ny er indført i sandflugtslovgivningen, jfr. bemærkningerne til § 19, foreslås endelig § 17, *stk. 2*, i mark- og vejfredsloven ophævet.